

The book cover features a vibrant, painterly illustration. In the upper half, a white horse's head and neck emerge from a swirling mass of white and blue clouds, looking down towards the viewer. The sky is a mix of deep blues and lighter, airy whites. In the lower half, a brown foal stands in a lush green field filled with yellow and pink wildflowers. The foal is looking up at the white horse in the sky. In the background, a line of dark evergreen trees is visible under a soft, hazy light. The overall style is whimsical and magical.

Isa & Minigänget DE ENSAMMA FÖLEN

Lotta Hylander

Illustrerad av Kiri Østegaard Leonard

Lotta Hylander

Isa & Minigänget

DE ENSAMMA FÖLEN

I serien Isa & Minigänget:

Attacken! 2018

De ensamma fölen 2018

Nästa bok i serien: Hjältehästarna

©Lotta Hylander, 2018

Utgiven av Oximedia AB, Lidhult 2018

Illustrationer: ©Kiri Østergaard Leonard

Grafisk form: Catharina Grahm, ProduGrafia

Tryck: ScandBook AB, Falun 2018

ISBN: 978-91-984681-1-3

www.isaochminigänget.se

VÄLKOMMEN TILL ISAS VÄRLD

För att komma till Isa och hennes kompisar i Minigänget åker du först igenom en skog och förbi några sjöar. Därefter ska du nerför en liten backe. Stenmuren tar vid här och hagarna börjar. I hagarna växer gott gräs och här finns träd, stenar och diken. På minishettisen Isas gård i Småland bor många djur. Hästar, kor, grisar, höns, får och några katter, förstås. En och annan hund bor också i Isas värld. Och husse och matte och några små av deras sort kan du också ha turen att få se, om du hälsar på hemma hos Isa – världens bästa ledarsto med världens coolaste flockkompisar. De är små, smarta hästar som tillsammans gör stordåd. Och de har en hemlighet – de förstår allt som tvåbeningarna säger, men de lyssnar bara när de själva vill.

PS! Hästarna har många egna ord.

På sidan 147 hittar du Isas ordlista.

MINISHETTISARNA I FLOCKEN

Isa – flockens ledarsto

Isa är 19 år gammal. Hon är fuxfärgad, med massor av ljus man och svans. På huvudet har hon en vacker vit bläs. Isa är lugn och trygg och de andra hästarna har stor respekt för henne. De vet att de alltid kan lita på Isa. Det finns nästan inget som skrämmer deras ledarsto. Något hon inte minst bevisade förra sommaren när flocken tillsammans räddade fölen från en attack. Isa är med sina 84 centimeter i mankhöjd, högst i flocken. Isa är både inriden och inkörd. Hon har dragit vagn många gånger, det gillar hon mer än att bli riden på.

Årets föl: Hilmer, hingst. Fux med liten bläs, ett vitt bakben, 50 cm hög. Isas fjolårsföl, Hilma, är också kvar i flocken.

Bianca

Bianca är 12 år gammal och flockens enda skimmel. När Bianca var föl var hon gråsvart, men med åren har hennes päls blivit ljusare och nu är hon nästan helt vit, vilket hennes namn Bianca också betyder. Bianca är den i flocken som är duktigast på att hitta fräscht, friskt gräs. Hon älskar mat! När hon inte äter så tycker Bianca om att klia sin rumpa mot knaggliga trädstammar. Bianca har aldrig blivit inriden. Hon mäter 81 centimeter i mankhöjd.

Årets föl: Smiley, hingst. Mörkgrå skimmel, 50 cm hög. Biancas fjolårsföl, Smilla, bor också kvar i flocken.

Vera

Vera är flockens äldsta sto, 21 år, och därmed den klokaste säger hon själv. Vera är svart utan vita tecken. Innan Vera blev avelssto jobbade hon på en ridskola, där de minsta barnen fick rida på henne. Vera var väldigt omtyckt. Hon stod alltid stilla när rytteren satt upp och hon var mjuk att galoppa på. Vera är 83 centimeter hög i manken. Hon är en duktig mamma och de andra stona frågar henne gärna om råd när det gäller föluppfostran.

Årets föl: Amie, sto. Svart med liten vit fläck på mulen. 49 cm hög.

Nathalie

Nathalie är 18 år gammal. Innan hon blev en i Minigänget jobbade hon som sällskapshäst till Calle, en fin dressyrhäst. Nathalie är väldigt modig. När det brann i Calles stall, räddade Nathalie livet på honom. Hon fick ut honom från lågorna, men hennes egen svans fattade eld och än idag har den inte växt ut igen. Nathalie är ett vackert sto och hon har en ovanlig färg, så kallad isabell. Hon är 79 centimeter hög.

Årets föl: Briona, sto. Mörkgrå skimmel, 49 cm hög.

Zoe

Zoe är utan tvekan den busigaste i flocken. Hon är fem år gammal. Zoe gillar när det händer saker och hon tycker om att galoppa – fort och länge. Hon är ganska ny i flocken och de andra tycker att hon är lite jobbig ibland. Hon kan både knuffas och bråka och de andra förstår inte alla gånger varför hon gör som hon gör. Zoe är jättesöt. Hennes päls är mörkbrun och hon har svart man och svans. Man ser nästan inte hennes huvud under all pannlugg. Hon är minst i flocken, 77 centimeter hög.

Årets föl: Tiny Tim, "TT". Svart hingst med liten stjärn, 48 cm hög. Kvar med sin mamma Zoe i flocken är ettåriga Tindra.

Det är försommar hemma hos Minigänget och dagarna är långa och soliga. Gräset är grönt och skönt, och livet känns hästgott att leva. Men så plötsligt händer en massa. En stor tragedi inträffar och kort därpå kommer en lyxig hästtransport till gården och livet förändras för alla...

Kapitel 1

DEN STORA TÖRSTEN – ELLER KAMPEN VID VATTENBALJAN

”Jamen lägg av! Du trängs!”

”Jamen jag var ju här först!”

”Det var du inte alls. Jag har stått här superlänge. Bara stick, dumma bebis!” Tindra är en mycket söt och vacker ung häst, ganska exakt ett år gammal. Sedan i vintras har hon vuxit en hel del – massor tycker hon själv. Hon mäter nu 70 cm i mankhöjd. Hennes blanka mörkbruna päls är sommarkort, förutom några hårstrån på magen som fortfarande är lite vinteraggiga. Just nu står Tindra vid vattenbaljan och bråkar med sin lillebror, TT. Han heter egentligen Tiny Tim, men kallas för TT.

”Dra du till morsan, TT. Du kan dricka mjölk. Det gör inte jag längre, därför får jag alltid dricka vatten först, så det så!”

TT glor ilsket på sin storasyster, men han vågar inte utmana henne. Han är liten, endast 48 cm hög och inte ens två veckor gammal. Då muckar man inte gräl med en större tjej, som vet vad hon vill.

”Äh, gödsla ner dig.” TT svär på hästars vis (Gödsel = skit på ponnyernas språk) och blänger så gott han kan på sin syster. Men han är samtidigt beredd att springa fort om det skulle behövas.

”Gödsel är du själv, fölrumpa!”

”Jamen hallå! Vad händer här? Flytta på er, jag ska dricka!” När deras mamma Zoe kommer gör både Tindra och TT snabbt plats för henne vid vattenbaljan. Mamma is the boss, chefen, helt enkelt.

Några meter därifrån står avelsstona Bianca och Nathalie och tittar på de tre vid vattenbaljan.

Nathalie skakar ogillande på huvudet. ”Ja, lite uppfostran där hade ju inte skadat. Så liten och svär redan.”

”Precis, och hör du vilken ton Zoe har mot sina föl? Inte konstigt att de är som de är.” Bianca gör som Nathalie, skakar på huvudet. ”Hmmm, tycker annars att hon är en fin mamma, Zoe. Hon bryr sig om de

små, det vet jag, men det där med hur man uppför sig, det har hon helt missat.”

”Ja, att vara artig och vänlig mot sina flockkompisar, det ska alla föl lära sig tycker jag.” Nathalie böjer sig ner och kliar sitt högra framben med mulen. Hennes guldgula hårrem, så kallad isabellfärg, glänser i solen.

Nu hör de hur Zoe och hennes ungar bråkar igen.

”Men mamma, han slabbar ju ner vattnet. Kolla! Alldeles vitstrimmigt. Först dricker han mjölk och så rätt ner med fejsen i baljan!” Tindra är arg och stampar hårt i marken.

TT blir rädd och gömmer sig under sin mammas svans.

Då gör Zoe en grej, som är så typisk Zoe. Hon sätter ner sitt ena framben rakt i vattenbaljan, sedan kliver hon i med det andra frambenet också.

”Sådärja. Nu är det minsann slabbigt i baljan. Och titta nu! Nu finns det inget slabb kvar.” Hon välter hela baljan så att allt vatten far ut som ett vattenfall.

”Men mamma, tokiga du!” Tindra vrider sig av skratt och TT gör förstås likadant.

”Kom nu, mina två raringar, vi hittar lite schyst gräs, sedan har matte snart fyllt på baljan igen så att vi kan fortsätta och slabba.” Zoe far iväg i snabb galopp och

de två syskonen gör vad de kan för att hänga på sin fartglada mamma.

”Jag är mållös...”, säger Nathalie.

I samma stund vaknar hennes egna vackra gråsvarta föl, som legat en bit bort och sovit. Nyvaket tittar det lilla fölstoet sig omkring. ”Mor, mor, var är du?”

Nathalie svarar innan fölet hinner bli oroligt. ”Här är jag min lilla skatt. Kom, mamma har mycket mjölk till dig. Sedan ska du och jag göra lite dressyrövningar.”

Bianca fnissar. *Ja, vilket gäng vi är här i hagen! Tänk så olika vi är, men ändå tycker vi så mycket om varandra.*

Nu har också Biancas föl vaknat från sin tupplur. Hon går en bit bort med det lilla hingstfölet, innan hon stannar så att han kan få äta. Inte långt därifrån ser hon sina vänner Vera och ledarstoet Isa stå tillsammans. De har huvudena nära varandra. Det kniper till i Biancas hjärta. Vera... Vackra, fina, snälla Vera. Så sorgligt det som hände Vera häromdagen. Så förfärligt ledsamt.

Ny ponnyserie!

En natt väcks Isa och hennes minishettisvänner av att en hästtransport kör in på gården. Ut ur lastbilen kommer ett ensamt halvblodsföl. Vem är han och varför är han så ledsen? Behöver han deras hjälp? Samma sommar händer något med Zoe och de andra förstår att hon bär på en grym hemlighet...

” En jättebra och spännande bok. Den var också välskriven och rolig.

Ellinore, 13 år

” Lagom mycket text att läsa. Vera är min favorit bland ponnyerna.

Agnes, 9 år

” Underbart rolig bok om smarta små shettisar. Ett mycket bra inslag är ordlistan.

Malin, ridlärare i Helsingborg

OXI
media

www.isaochminigänget.se

